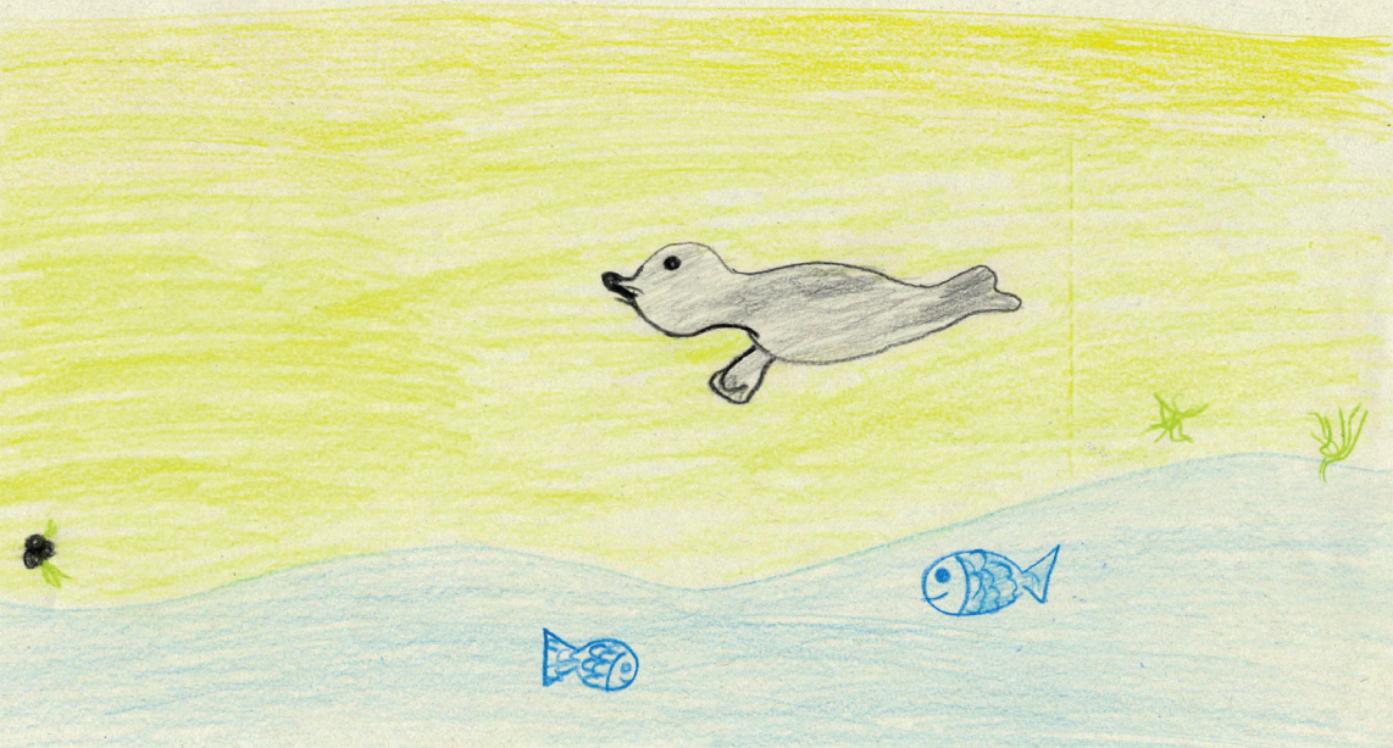

SEEHÜNDIN SMILLA HUN-SÆLEN SMILLA

Eine sanfte Brise wehte über den Strand. Die Sonne stand hoch am Himmel und der Sand war sommerlich warm. Auf einer Sandbank lagen viele große und kleine Seehunde und ruhten sich von den langen Tauchgängen zur Futtersuche aus. Einige von ihnen lagen zur Seite gedreht. Von weitem sahen sie aus wie große Bananen, Kopf und Hinterbeine nach oben ausgestreckt. Smilla, eine Seehündin mit wunderschöner Halskette, welche im Sonnenlicht in vielen Farben glänzte, genoss diese Pausen in vollen Zügen. Sie liebte diese Momente der Ruhe, sich in der Sonne zu räkeln, den Bauch zu dehnen und alle viere von sich zu strecken. Ein dicker, behäbiger Seehundbulle schaute umher und begann sich schnaufend in Richtung Wasser zu schieben.

En svag brise vajede over stranden. Solen stod højt på himlen og sandet var sommer varmt. På en sandbane lå en masse sæler. Store som små hvilede de sig efter de lange dykkerture i søgen efter mad. Nogle sæler lå på siden. På lang afstand lignede de store bananer, med hovedet og baglufferne strakt opad. Smilla, en hun-sæl med en vidunderlig smuk halskæde, som strålede i sol-lysets mange farver, nød hvilepausen i fuld drag. Hun elskede disse rolige øjeblikke, hvor man kunne slange sig i solen, slå mave og strække alle fire lemmer ud. En tyk, velnærret han-sæl så sig omkring og begyndte pustende at bevæge sig i retning mod vandet.

Durch die dicke Fettschicht, welche vor allem im Winter Schutz vor Kälte bot, kam der Bulle nun in der Sommersonne richtig ins Schwitzen. Zum Abkühlen nahm er deshalb ein herrlich erfrischendes Bad. Smilla rollte sich ausgiebig von einer Seite zur anderen. Sie war ganz entspannt und besah sich jetzt selbst im Wasser. Die sanft herannahenden Wellen streichelten das Spiegelbild auf der Wasseroberfläche. Alles war ein wenig verschwommen. Das flackernde Glitzern ihrer Halskette beruhigte Smilla und lies sie träumen. ... Gewandt und wachsam schwamm Smilla durch das grün bläulich schimmernde Wasser. Sie bewegte ihren Körper elegant in einer Art Wellenlinie. Sie drehte sich auf den Rücken und schwamm kopfüber weiter.

Gennem det tykke fedtag, som først og fremmest beskyttede ham mod kulden om vinteren, kom hannen nu rigtigt til at svede i sommersolen. For at køle sig af, tog han derfor et herligt forfriskende bad. Smilla rullede sig hele tiden fra den ene side til den anden. Hun betragtede sig selv i vandet. Bølgerne, som blidt nærmede sig, kærgnede spejlbilledet på vandets overflade. Alt var lidt sløret. Den svage glitren fra hendes halskæde beroligede Smilla og lod hende drømme. Hurtigt og opmærksomt svømmede Smilla gennem det grøn-blåligt glitrende vand. Hun bevægede sin krop elegant i en bølgelinje. Hun vendte sig på ryggen og svømmede videre med hovedet nedad.

Schwupp ... wieder zurück auf den Bauch ... und schwup wieder auf den Rücken. Die Sonnenstrahlen streckten sich ihr entgegen. Das kitzelte in den Augen. Schwup ... Bauch wieder nach unten. Da bewegte sich etwas in ihrer Nähe. Smilla konnte es an ihren empfindlichen Barthaaren spüren. Mit ihnen konnte sie kleinste Spuren von Bewegungen im umliegenden Wasser wahrnehmen. Woher kam die Bewegung? Sie schaute konzentriert mit ihren großen Augen umher. Mit den sensiblen Barthaaren konnte sie ungefähr die Richtung ausmachen und schwamm vorsichtig weiter. Ihre Bewegungen wurden langsamer, sie behielt jedoch die Richtung bei. Woher kam diese Bewegung nur? Es machte ihr großen Spaß zu suchen. Ahhh! ... Da unten am Boden!

Svup ... igen om på maven ... og svup om på ryggen igen. Solstrålerne strakte sig mod hende. Det kildede i hendes øjne. Svup ... igen om på maven. Der var noget, som bevægede sig i nærheden. Smilla kunne fornemme det med sine følsomme knurhår. Med dem kunne hun mærke selve mindste spor af bevægelser i vandet omkring sig. Hvor kom denne bevægelse fra? Hun kiggede sig koncentreret omkring med sine store øjne. Med de følsomme knurhår kunne hun nogenlunde fornemme retningen, og så svømmede hun forsigtigt videre. Hendes bevægelser blev langsommere, men hun fortsatte i den samme retning. Hvor kom denne bevægelse fra? Det var rigtigt sjovt for hende at søge. Aha! ... Der nede på bunden!

Für einen kurzen Moment sah Smilla eine sich kräuselnde Flosse. Sie schwamm drauf zu. Es war ein Plattfisch, eine Flunder. Sie hatte sich sehr gut in den Sand eingegraben und versteckt. Stups. Die Seehündin berührte die Flunder behutsam mit ihrer Nase. Die Flunder drehte erstaunt ihre beiden Augen zu Smilla und wollte flink davon zischen. „Warte! Hab keine Angst, ich bin satt und werde dich nicht fressen.“ Die Flunder stammelte verdattert. „Ich bin Florian, hallo.“ Smilla lächelte. „Du hast dich gut versteckt, beinahe hätte ich dich nicht bemerkt. Weißt du, ich suche sehr gerne. Bitte spiel mit mir verstecken.“ Noch immer etwas verwirrt nickte Florian zweimal mit seiner Rückenflosse. „Juhu!“, rief Smilla erfreut.

Et kort øjeblik så Smilla en finne, som bevægede sig. Hun svømmede hen imod den. Det var en fladfisk, helt bestemten skrubbe. Den havde gravet sig godt ned i sandet og gemt sig der. Bums. Hun-sælen rørte forsigtigt ved skrubben med sin næse. Skrubben vendte forbløffet sine to øjne mod Smilla og ville hurtigt til at svømme af sted. „Vent! Vær ikke bange, jeg er mæt og vil ikke æde dig.“ Skrubben stammede fortumlet. „Mit navn er Florian, hej.“ Smilla smilede. „Du har gemt dig godt, jeg havde næsten ikke lagt mærke til dig. Ser du, jeg kan meget godt lide at søge. Vil du ikke godt lege skjul med mig.“ Florian nikkede to gange, stadigvæk lidt forvirret. „Juhu!“, råbte Smilla glad.

„Warte kurz, ich will vorher einmal auftauchen und tief Luft holen bevor es losgeht, ja?!” Florian nickte abermals, diesmal mit der Bauchflosse. Smilla schwamm an die Wasseroberfläche und atmete mehrmals tief durch. Als sie wieder hinabtauchte, rief sie Florian schon von weitem zu: „Du fängst an, du versteckst dich zuerst, ja! Los, ich mach die Augen zu und zähle bis neun. Eins, ... zwei, ... drei, ... vier, ... fünf, ... sechs, ... sieben, acht, achteinhalb, ... neuuun, ich komme!“ Smilla öffnete ihre großen Augen und sah sich um. Dort drüben wuchsen auf großen Muschelschalen große Büschel von Braunalgen. Sie wiegten sich ganz sachte im Rhythmus der Wellen. Versteckte sich Florian dahinter? Nein, von Florian keine Spur.

„Vent lige lidt, jeg vil gerne dykke op en gang og trække vejret dybt, inden vi begynder, o.k.? Florian nikkede igen. Smilla svømmede op til overfladen og flere gange trak hun vejret dybt. Da hun igen dykkede ned, råbte hun allerede fra det fjerne til Florian: „Du begynder, du skal først gemme dig, o.k.! Så starter vi. Jeg lukker øjnene og tæller til ni. En, ... to, ... tre, ... fire, ... fem, ... seks, ... syv, otte, otteenhalv, ... niiiiiiiiiiii, kommerrr!“ Smilla åbnede sine store øjne og kiggede sig omkring. Der ovre voksede store totter af brunalger på store muslingeskaller. De vajede sagte i bølgernes rytme. Gemte Florian sig bag dem? Nej, der var intet spor af Florian.

Das Meer um sie herum begann sich stärker zu bewegen. Das Wasser drückte die Seehündin zur Seite. Nach wenigen Sekunden ein neuer Stoß. Jetzt begann ihr Körper richtig zu schaukeln. Smilla bewegte ihre Hinterbeine, um zu schwimmen, sie kam jedoch keinen Zentimeter voran. Was geschah hier? Ihr Körper schlenkerte nun immer heftiger und sie wollte nach Florian rufen. ... Da schwuppte die nächste Welle auf sie zu und Wasser spritzte in Smillas Gesicht. Sie öffnete ihre Augen. Sie lag noch immer auf der Sandbank. „Hab ich das alles nur geträumt? War ich gar nicht bei Florian? Und wo sind die anderen?“ Ein stürmisches Wind war aufgekommen und drängte Wellen über die flache Erhebung. Alle anderen hatten die Sandbank längst verlassen.

Havet omkring hende begyndte at bevæge sig noget kraftigere. Vandet pressede hun-sælen til side. Efter nogle få sekunder et nyt stød. Nu begyndte hendes krop rigtigt at gynge. Smilla bevægede sine bagluffer for at svømme. Men hun kom ikke en eneste centimeter fremad. Hvad skete der her? Hendes krop dinglede nu mere og mere voldsomt og hun ville råbe efter Florian. Da skyllede den næste bølge ind over hende, og vandet sprøjtede op i Smillas ansigt. Hun åbnede sine øjne. Hun lå stadigvæk på sandbanken. „Har jeg kun drømt alt det her? Har jeg slet ikke været hos Florian? Og hvor er de andre?“ En stormfuld vind havde rejst sig og pressede bølgerne ind over den flade banke. Alle de andre havde forlængst forladt sandbanken.

Nur ein kleiner Seehund lag noch in der Nähe und heulte vor sich hin. Smilla robbte zu ihm und stupste ihn vorsichtig an. „Hey kleiner Heuler. Wer bist du denn und warum weinst du so?“, fragte sie.

„Hallo, ich bin Sammy und vermisste meine Mama. Sie wollte nur kurz Fische fangen, aber dann kam der Sturm. Jetzt sind alle Seehunde außer dir weg und sie ist immer noch nicht da!“ Mitleidig schaute Smilla Sammy an. „Mach dir keine Sorgen!“, sagte sie. „Bestimmt kommt sie gleich.“ „Wartest du mit mir? Bitte lass mich nicht allein!“, flehte Sammy. „Na klar!“, rief Smilla. „Komm! Wir robben einmal um die Wette über die Sandbank. ... Auf die Plätze, ... fertig, ... los!“

Kun en lille sæl lå stadigvæk i nærheden og hylede svagt. Smilla mavede sig hen til ham og puffede forsigtigt til ham. „Hej lille hyler. Hvem er du og hvorfor hyler du sådan?“, spurgte hun. „Hej, jeg hedder Sammy og jeg savner min mor. Hun ville kun kort ud og fange fisk, men så kom stormen. Nu er alle sæler bortset fra dig, væk og hun er stadigvæk ikke kommet tilbage!“ Smilla så medfølende på Sammy. „Du skal ikke være bekymret“, sagde hun. „Hun kommer helt sikkert lige om lidt.“ „Vil du vente her sammen med mig?“ „Du må ikke lade mig være alene“, tiggede Sammy. „Nej, selvfølgelig ikke!“, sagde Smilla. „Kom! Vi maver om kap over sandbanken.... På pladserne, klar, parat, start!“

Doch sie waren noch nicht am anderen Ende angekommen, als ein Grunzen er tönte. „Mama!“, quiekte Sammy erleichtert. „Danke Smilla, dass du mit mir gewartet hast.“ „Gern geschehen!“, lachte Smilla und schaute den beiden hinterher. Auch sie glitt nun ins Wasser und bewegte mühe los ihre kräftigen Beine mit den großen Schwimmhäuten zwischen den Zehen, welche eher aussahen wie eine Flosse. Smilla wollte sich einen geschützten Strand suchen, um noch ein wenig mehr zu ruhen und zu träumen. Sie erinnerte sich an den Sandstrand, auf welchem sie einst geboren wurde. Dort wollte sie hinschwimmen. Schon bald hörte sie Grunzen und Blubbern und Knarren. Dann konnte ihr Strand nicht mehr weit sein.

De var endnu ikke nået frem til den anden ende, da der lød en grynten „Mor!“, hylede Sammy lettet. „Tak Smilla, fordi du har ventet sammen med mig.“ „Det var en fornøjelse!“, smilede Smilla og fulgte dem med øjnene. Nu gled hun også tilbage i vandet og bevægede med lethed sine kraftige ben med den store svømmehud mellem tærne, som så ud som en finne. Smilla ville søger en beskyttet strand, for at hvile sig lidt mere og for at drømme. Hun kom i tanke om den sandstrand, hvor hun i sin tid var blevet født. Hun ville svømme derhen. Snart hørte hun grynten og boblen og knurren. Så kunne der ikke være langt til hendes strand.

Denn jedes Jahr gaben dort die Seehund-bullen ihr fulminantes Unterwasserkon-zert. Bald konnte Smilla die Musiker sehen. „Hallo ihr!“ rief sie fröhlich. „Schön, dass ihr auch wieder da seid. Ich bin's Smilla. Wisst ihr noch, Smilla, die mit der wunder-schönen Halskette.“ Die Bullen waren so vertieft in ihr Gegrenze, dass niemand sie hörte. Smilla schwamm weiter zum Land, sie wollte dort nach bekannten Gesich-tern schauen. Hier lagen sie, die Alten, die Jungen und die noch ganz Kleinen. Einige saugten an den Zitzen ihrer Mütter. Mit der sehr fetten Muttermilch würden sie innerhalb der nächsten Wochen ordent-lich an Gewicht und Größe zulegen. Und dann hätte Smilla neue Spielgefährten. Sie könnten Fische suchen spielen.

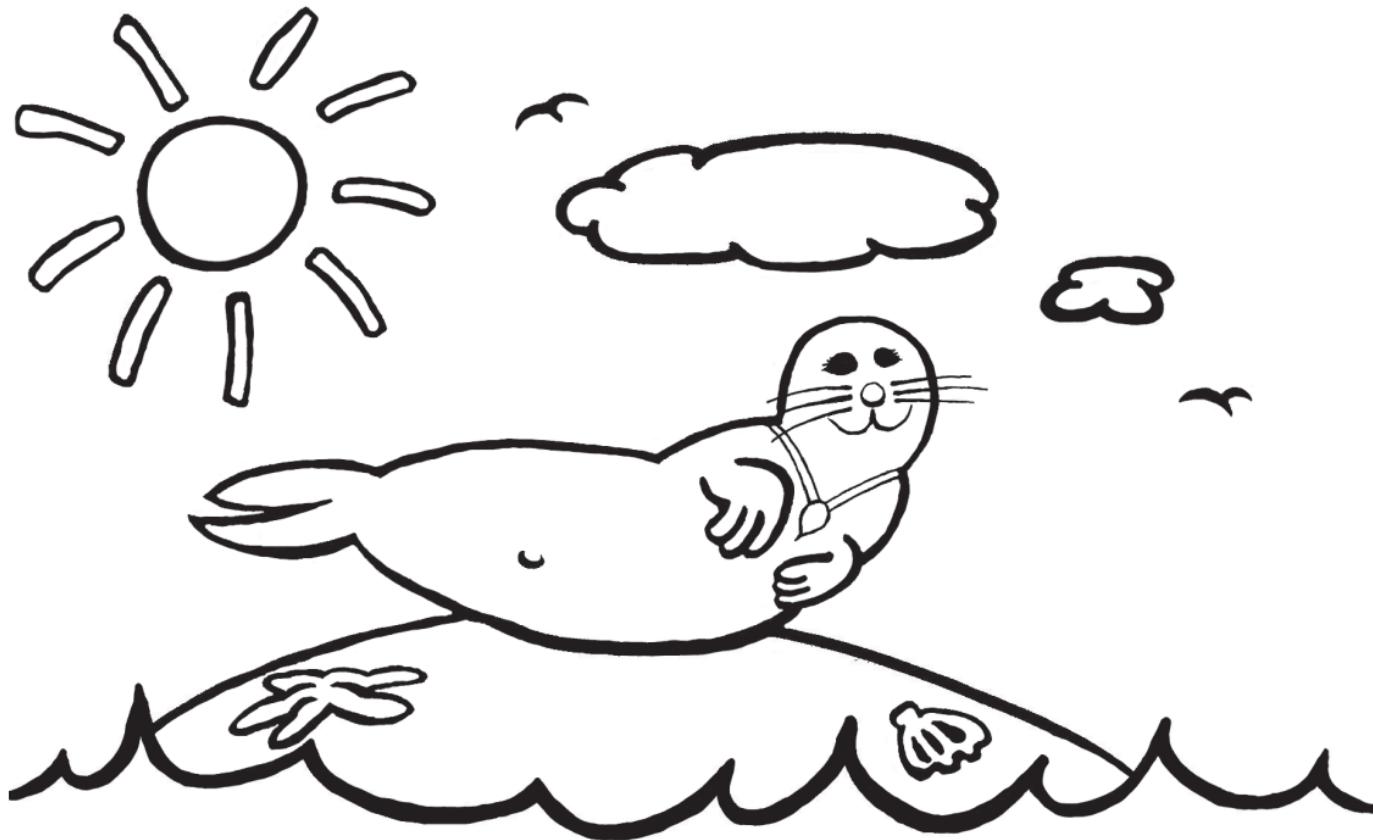
Hvert år gav han-sælerne deres fantastiske undervandskoncert. Snart kunne Smilla se musikerne. „Hej med jer!“ råbte hun glad. „Hvor dejligt, at I også er her igen. Det er mig, Smilla. Kan I huske mig, Smilla, hende med den vidunderligt smukke halskæde.“ Han-sælerne var så fordybet i deres grynteri, at ingen af dem hørte hende. Smilla svømmede videre hen mod kysten. Her ville hun se, om der var kendte ansigter. Her lå de gamle, de unge og dem, der stadig var ganske små. Nogle diede på deres mødres die-vorter. Med den meget fede modernmælk ville de inden for de næste par uger tage gevældigt på i vægt, og vokse rigtigt meget. Og så ville Smilla have nye legekammerater. De kunne lege ”søge efter fisk“.

Oder um die Wette am Strand robben von dem großen Stein bis hinüber zum Sandhaken. Sie könnten sich im Sande kugeln, bis sie selbst aussahen wie eine Buckeldüne. Smilla legte sich zufrieden zu den anderen und kratzte sich ausge-dehnt und gemächlich ihren Bauch. Auch der Rücken begann ihr zu jucken und sie wälzte sich kräftig im Sand. Smilla wollte eine Weile hierbleiben, viel in der Sonne schlafen, ihr altes Fell abwerfen und ein neues Fell nachwachsen lassen. Ganz so, als tausche sie ihren alten Winterpullover gegen ein neues silbernes Sommerkleid. Das würde mit seinem hübschen dunklen Fleckenmuster perfekt zur wunderschönen Halskette passen, die in allen Farben glänzte.

Eller mave om kap på stranden, fra den store sten helt over til sandrevlen. Her ville de kunne rulle sig sammen som en kugle, til de selv kom til at se ud som en sandbunke. Smilla lagde sig veltilfreds hen til de andre og kradsede sig i ro og mag med langsomme bevægelser på sin udspilede mave. Hendes ryg var også begyndt at klø og hun rullede sig kraftigt i sandet. Smilla ville blive her et stykke tid, sove i solskinnet, smide sin gamle pels og lade en ny pels vokse frem. Helt som om hun ville skifte sin gamle vintertrøje med en ny sølvfarvet sommerkjole. Kjolen ville med dens smukke mørke pletmønster passe perfekt til den vidunderlig smukke halskæde, som skinnede i alle farver.

Carmen Kamlah ist begeisterte Meeresentdeckerin und -vermittlerin. Als Strandführerin auf Rügen zeigt sie großen und kleinen Besuchern, wer am Strand und im Wasser zu finden ist. Als passionierte Wassersportlerin springt sie auch gerne direkt in die Fluten. In ihren Geschichten über Krabbe Konrad, Seehündin Smilla und Qualle Gitta nimmt sie die Leser nun auch trockenen Fußes mit in die Unterwasserwelt der Ostsee.

Carmen Kamlah er en entusiastisk hav ambassadør og formidler. Hun er strandguide på øen Rügen, hvor hun viser de store og de små, hvad der kan opdages på stranden og i vandet. Som en lidenskabelig vandsportskvinde kan hun også godt lide selv at hoppe i vandet. I sine historier om krabben Konrad, sælen Smilla og vandmanden Gitta tager hun læserne, på tørre fødder, med ind i Østersøens undervandsverden.

Herzlichen Dank an die Künstler*innen. | Hjertelig tak til alle kunstnere.

Impressum | aftryk

Herausgeber | udgiver: Bund für Umwelt und Naturschutz Deutschland (BUND)

Landesverband Schleswig-Holstein e.V., Lorentzendamm 16, D-24103 Kiel, www.bund-sh.de

Gestaltung | design: Svenja Beilfuß

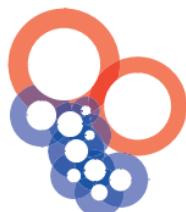
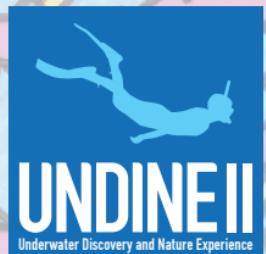
Übersetzung | oversættelse: Ute Schmidt

V.i.S.d.P.: BUND Schleswig-Holstein e.V., Dr. Claudia Bielfeldt (1. Vorsitzende)

Dieses Heft wurde im Rahmen des Interreg 5a Deutschland-Danmark Projektes

UNDINE II entwickelt und mit Mitteln aus dem Europäischen Fonds für regionale Entwicklung gefördert. Informationen zu dem Projekt UNDINE II erhalten Sie unter www.undine-baltic.eu.

Dette hæfte blev udviklet i forbindelse med Interreg 5a Deutschland-Danmark projektet **UNDINE II** og støttes med midler fra den Europæiske Fond for Regionaludvikling. Informationen om projektet UNDINE II finder du på www.undine-baltic.eu.

EUROPEAN UNION